

Súd: Okresný súd Bánovce nad Bebravou
Spisová značka: 4Csp/74/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3216203200
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Sitáriková
ECLI: ECLI:SK:OSBN:2017:3216203200.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bánovce nad Bebravou sudkyňou JUDr. Monikou Sitárikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: D. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XXX, H. T. H., zast.: Advokátska kancelária JUDr. Zuzana Čížová, s.r.o., so sídlom J. Jesenského č. 69, Bánovce nad Bebravou, IČO: 36 789 925, o zaplatenie 1.293,96 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 278,42 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 57,46 eur od 20.10.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 57,46 eur od 20.11.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 57,46 eur od 20.12.2013 do zaplatenia, vo výške 8,25 % ročne zo sumy 57,46 eur od 20.01.2014 do zaplatenia a vo výške 8,25 % ročne zo sumy 48,58 eur od 20.02.2014 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,- eur, ktoré sú splatné vždy do 30. dňa v mesiaci počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky sa stáva zročný celý dlh.

II. Vo zvyšnej časti s a žaloba z a m i e t a.

III. Žalovaná m á voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 56,96 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne Consumer Finance Holding, a.s.) sa žalobou doručenou súdu dňa 29.09.2016 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1293,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08.11.2013 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 9.11.2011 uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 6104141, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky vo výške 2680,32 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná povinnosť splácať pôžičku v pravidelných 48 mesačných splátkach po 57,46 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca listom z 26.10.2013-predžalobná upomienka vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Zo zmluvy žalovaná uhradila sumu 1129,33 eur. V žalobe označil a k žalobe pripojil listinné dôkazy.

2. Dňa 04.04.2017 bol súdu doručený návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorá bola uzatvorená medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a spoločnosťou, žalobcom ako postupníkom bola pohľadávka voči žalovanej ako dlžníkovi, ktorej zaplatenie je predmetom tejto veci postúpená k 18.1.2017 žalobcovi. Súd rozhodnutím č.k. 4Csp/74/2016-62 zo dňa 12.04.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.05.2017 pripustil, aby na miesto doterajšieho žalobcu Consumer Finance Holding, a.s., vstúpila spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

3. Žalovaná k žalobe uviedla, že podľa zmluvy jej bola poskytnutá pôžička vo výške 1600,- eur, ktorú splácala v banke (VUB) trvalým príkazom, prvýkrát v decembri 2011, celý rok 2012 a v roku 2013 január, február a marec vo výške 57,46 eur. V septembri 2013 uhradila 12,62 eur, v októbri 2013 tiež 12,62 eur, spolu uhradila 1116,98 eur. Pôžičku prestala platiť na základe nedostatku finančných prostriedkov, od 19.4.2013 jej bol priznaný invalidný dôchodok v sume 138,20 eur a v tom čase mala 3 vyživovacie povinnosti. Zmluva mala poistenú pre prípad straty zamestnania, dlhodobá PN, plná invalidita, žiadosť z poistenia jej bola zamietnutá. Podmienky v zmluve z tohto dôvodu považuje za neprehľadné a zavádzajúce. Je si vedomá toho, že celú sumu z tejto pôžičky neuhradila. Predložila listinné dôkazy: rozhodnutie o výške dôchodku, výpisy z účtu za obdobie od 10.1.2012 do 11.11.2013.

4. Na pojednávaní zástupca žalovanej uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanej poskytol pôžičku v ním uvádzanej výške, t.j. 2680,32 eur. Pokiaľ ide o listinu označenú ako žiadosť o poskytnutie pôžičky zo dňa 09.11.2011, táto obsahuje dojednaný úrok vo výške 32 % ročne, ktorý je neprimeraný a v rozpore s dobrými mravmi. S poukazom na priemerné úrokové miery z úverov k 11. mesiacu roku 2011 podľa NBS, ktoré sa pohybovali na hranici 11,32 %. Poukazuje na Rozsudok KS v Prešove 18Co/95/2016, podľa ktorého dohoda, ktorou boli pri peňažnej pôžičke dojednané neprimerane vysoké úroky, je neplatná podľa § 39 OZ, a to buď pre rozpor so zákonom alebo ak predstavuje naplnenie skutkovej podstaty trestného činu úžery alebo pre rozpor s dobrými mravmi. Listina označená ako žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky zo dňa 09.11.2011 neobsahuje ani údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, taktiež nie je zrejme aká časť mesačnej splátky je určená na úhradu istiny, aká časť na úhradu úroku, prípadne na splátku poplatkov, na základe čoho by takto poskytnutá pôžička bola podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. účinná ku dňu 09.11.2011 bezúročná a bez poplatkov. Žalobca ani v podanej žalobe neuvádza, aká suma z ním požadovaného nároku predstavuje istinu údajne poskytnutej pôžičky, v akej výške požadovaná suma predstavuje príslušenstvo. Už zo samotného pohľadu, resp. na listinu označenú ako žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky zo dňa 09.11.2011 vyplýva, že je to typová formulárová zmluva a žalovaná nemala možnosť ovplyvniť jej obsah. Pokiaľ ide o splatnosť údajného celého dlhu žalovanej, žalobca v listine označenej ako predžalobná upomienka zo dňa 26.10.2013 má odkazovať na všeobecné obchodné podmienky, pričom tieto a ani samotná žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky zo dňa 09.11.2011 neobsahujú, dojednanie že žalobca by mal právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Z toho dôvodu by bolo toto zaslanie možno považovať za odstúpenie od zmluvy. Žalobca zároveň nepreukázal že pri údajnom uzatváraní zmluvy o pôžičke preveroval bonitu žalovanej. Pokiaľ ide o údaj priemerný mesačný príjem uvedený na listine označenej ako Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky č. 546144, nie je zrejme, že skutočne právny predchodca žalobcu vychádzal z výplatnej pásky žalovanej, nakoľko túto nepredložil. Poukazuje na rozhodovaciu prax v obdobných veciach Rozsudok KS v Prešove 7Co/20/2016 kde je takéto konanie považované za konanie priečiace sa dobrým mravom, čo má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o úvere podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Nakoľko je zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 09.11.2011 neplatná a žalobca o tejto absolútnej neplatnosti musel vedieť pri jej uzatváraní a taktiež v ten istý deň musel vedieť aj to, že malo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu a kto sa má bezdôvodne obohatiť na jej úkor, začala mu plynúť premlčacia dvojiročná doba, ktorá uplynula najneskôr dňa 10.11.2013. Nakoľko žaloba bola podaná na súde až dňa 29.09.2016, táto bola podaná po uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaná vznáša námietku premlčania. Taktiež pokiaľ ide o výšku požadovaného príslušenstva, t.j. úroku z omeškania, počnúc dňom 08.11.2013 žalobca vzhľadom na absenciu dojednania, že má právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, nemohol byť dlh splatný dňom 07.11.2013, a preto žalovaná nemohla byť od 08.11.2013 ani v omeškaní. Pokiaľ bude mať súd na základe vykonaného dokazovania za to, že žaloba je dôvodná, navrhuje aby súd aplikoval § 232 ods. 3 veta druhá C.s.p. a žalovanú zaviazal uhradiť sumu v splátkach vo výške 10,- eur mesačne z dôvodu zlej finančnej situácie žalovanej, ktorá jej neumožňuje uhradiť žalovanú sumu jednorázovo. Žalovaná má vyživovaciu povinnosť voči G. Š., nar. XX.XX.XXXX, predkladáme súdu rodný list. Jej príjem t.č. pozostáva z invalidného dôchodku vo výške 150,40 eur mesačne, žalovaná je síce zamestnaná v spoločnosti Kovytec s.r.o., avšak t.č. je dočasne PN, pričom je jej vyplácaná dávka z nemocenského poistenia vo výške 280 eur mesačne. Táto PN sa javí ako dlhodobá. Z toho istého dôvodu navrhuje v prípade neúspechu v konaní aplikovať § 257 C.s.p. a prípadnú náhradu trov konania žalobcovi nepriznať. V prípade úspechu v konaní navrhuje, aby jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ ide o listinu prehľad splátok a úhrad, táto nie je dôkazom o poskytnutí pôžičky. Zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi a toto žalobca nepreukázal, neuniesol dôkazné bremeno a žalobu je preto potrebné zamietnuť. Pokiaľ ide o výšku požadovaného príslušenstva, t.j. úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 08.11.2013

do zaplataenia zo sumy 1293,96 eur, žalobca vzhľadom na absenciu dojednania, že má právo žiadať zaplataenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, nemohol byť údajný dlh splatný dňa 07.11.2013, a preto žalovaná nemohla byť od 08.11.2013 v omeškaní. Taktiež poukazuje na to, že pri bližšom preverení podacieho hárku č. EPH008718202 ktorý žalobca priložil ku svojmu podaniu, v ktorom okrem iného navrhoval zmenu strany sporu na strane žalobcu, že zásielka pod č. R1650925504SK nebola doručená žalovanej, o čom predkladá informáciu z výpisu sledovania zásielok. Vzhľadom na uvedené je potrebné žalobu zamietnuť.

5. Žalovaná pri výsluchu uviedla, že vychádza z výpisov z účtu, nemá doklady a nevie či vyjadrenie ktoré doručila súdu sa týka tohto zmluvného vzťahu, má viacej pôžičiek. Nie je si vedomá, či jej bola poskytnutá pôžička od spoločnosti Consumer Finance Holding, nemá prehľad o pôžičkách. Nevie či jej bola spoločnosťou Consumer Finance Holding poskytnutá pôžička vo výške 1 600 eur, nie je si istá. Bola jej poskytovaná iná suma akú oni uvádzali, a to už bolo viackrát. Mala viacej pôžičiek od spoločnosti Consumer Finance. Nevie na čo chcela použiť finančné prostriedky v súvislosti so zmluvou. Pôžičky od spoločnosti Consumer Finance Holding jej posielali na účet. Nepamätá si koľko mala pôžičiek od spoločnosti Consumer Finance Holding. Spoločnosť Consumer Finance Holding jej zasielala doklady o nedoplatkoch voči nej, spoločnosť Consumer Finance Holding jej uvádzala že môže od nej žiadať celý dlh.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, listinami, a to: Žiadosť a zmluva o poskytnutie pôžičky zo dňa 09.11.2011, všeobecné obchodné podmienky, list žalobcu zo dňa 26.10.2013, prehľad splátok a úhrad, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.1.2017, rozhodnutie o výške dôchodku žalovanej, výpisy z účtu za obdobie od 10.1.2012 do 11.11.2013, rodný list mal. G. nar. XX.XX.XXXX, dohoda o zmene pracovnej zmluvy uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou Kovytec, potvrdenie o dočasnej prácenschopnosti žalovanej od 16.3.2017.

7. Z vykonaného dokazovania listinami vyplýva, že dňa 9.11.2011 právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. so žalovanou uzatvoril Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 546144 resp. 6104141 z ktorej vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná sa dohodli na poskytnutí pôžičky. Účastníci zmluvy sa dohodli na podmienkach: výška pôžičky 1600,- eur, celkové náklady spotrebiteľa 2680,32 eur, počet splátok: 48, splátka 57,46 eur, ročná úroková sadzba 32 %, RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 20,65 %, termín konečnej splatnosti: 11/2015, mesačná výška poistenia: 1,62. Dňa 26.10.2013 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy a nerešpektovania predchádzajúcich výziev vyzvala žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok v lehote 3 dní od doručenia. Ďalej z predložených listín spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Prehľad splátok a úhrad na meno klienta-žalovanej vyplýva že žalovaná žalobcovi uhradila celkom 1129,33 eur. Pohľadávku zo zmluvy voči žalovanej dňa 18.1.2017 nadobudol žalobca na základe zmluvy o postúpení pohľadávok.

8. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

10. Podľa ust. § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

11. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa ust. § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 657 a 658 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

14. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

15. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

20. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v súčasnom znení orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

21. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Povinnosťou strán je označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Dôkazné bremeno určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 24.06.2010 sp. zn. 5Obo/52/2010).

24. Podľa Čl. 8 C.s.p. Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

25. Podľa ust. 149 C.s.p. prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

26. Žalovaná namietala aktívnu legitímáciu žalobcu, a to z dôvodu, že z listiny - výpis sledovania zásielok vyplýva, že oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.01.2017, a to zásielka pod č. RI650925504SK nebola doručená žalovanej. Súd je však názoru, že žalobca svoju aktívnu legitímáciu v spore preukázal, a to vzhľadom na to, že pôvodný veriteľ (Consumer Finance Holding a.s.) oznámil svojmu dlžníkovi (žalovanej), že pohľadávku, ktorú voči nej má, postúpil tretej osobe (žalobcovi). Z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4 Obo 210/01 vyplýva, že právnou skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Námietka žalovanej, že oznámenie o postúpení pohľadávky nebolo doručené žalovanej, nie je dôvodná a to z dôvodu, že nie je rozhodujúce či žalovanej táto listina bola doručená, ale okolnosť či jej bola doručovaná t.j. že sa dostala do sféry jej pôsobnosti,

čo z listín predložených žalobcom mal súd preukázané, samotnou listinou a poštovým három, ktoré žalobca súdu doručil. Z týchto listín je zrejme, že listina Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 23.1.2017 bola žalovanej zaslaná na adresu jej bydliska. Listina, ktorú žalovaná predložila, výpis sledovania zásielok nepreukazuje že sa tak nestalo, a to z dôvodu, že uvedený doklad je dokladom o sledovaní aktívnych zásielok, a nie zásielok, ktoré boli doručované v minulosti. Okolnosťou, či tvrdené právo (povinnosť), ktoré malo byť prevedené, alebo ktoré malo prejsť na iného, tu skutočne je, alebo či na iného skutočne prešlo alebo bolo prevedené, sa týka už posúdenia veci samej. Z listín predložených žalobcom označených ako Príloha 3 Žiadosť a postúpenie a prevod je zrejme, že na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 31.8.2016 dňa 18.1.2017 žalobca nadobudol pohľadávku spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. voči žalovanej zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č.6104141 zo dňa 09.11.2011.

27. Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 09.11.2011 má spotrebiteľský charakter vzhľadom k tomu, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupovala žalovaná ako spotrebiteľ, ktorá poskytnutím pôžičky uspokojovala svoje osobné potreby a predchodca žalobcu vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola žalobcom resp. predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovanou ako spotrebiteľom. Žalovaná spochybnila platnosť tohto právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi, pretože dohodnutý úrok vo výške 32 % je neprimeraný vzhľadom na priemerné úrokové miery z úverov k 11. mesiacu roku 2011 podľa NBS, ktoré sa pohybovali na hranici 11,32 %. Súd je však názoru, že dojednanie o úrokoch možno oddeliť od ostatných dojednaní v zmluve o spotrebiteľskom úvere, čo znamená, že nespôsobuje neplatnosť celej zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovaná považovala zmluvu zo dňa 09.11.2011 za neplatný právny úkon aj z dôvodu, že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke predchodca žalobcu nepreveroval bonitu žalovanej, ktoré konanie považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi a pokiaľ ide o údaj priemerný mesačný príjem uvedený na listine označenej ako Žiadosť a zmluva o poskytnutí pôžičky, nie je zrejme, že skutočne právny predchodca žalobcu vychádzal z výplatnej pásky žalovanej, nakoľko túto nepredložil. Súd v tejto súvislosti uvádza, že z dôkazov predložených žalobcom - zo samotnej zmluvy je pre súd zrejme, že právny predchodca bonitu žalovanej skúmal, kedy zistil priemerný mesačný príjem 550,-eur a zabezpečil si doklad, kópiu výplatnej pásky. Žalovaná nepreukázala, že žalobca si nemohol zabezpečiť výplatnú pásku, z ktorej by potom ani nemohol zistiť či dosahovala taký príjem ako je v zmluve uvedený (t.j. nepreukázala, že v tom čase nebola zamestnaná, alebo že taký príjem nedosahovala a predchodca žalobcu tak bonitu žalovanej nemohol zisťovať týmto spôsobom, zabezpečením výplatnej pásky). Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že skutočnosti uvádzané žalovanou o neplatnosti celej zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi neplatnosť zmluvy ako celku nespôsobujú. A keďže je súd názoru, z dôvodov uvedených nižšie, že poskytnutý úver je bezúročný (a tiež bez poplatkov) súd dospel k záveru, že nie je možné posudzovať dôvody (uvádzané žalovanou) neplatnosti zmluvy zo dňa 9.11.2011 ani čiastočne (vo vzťahu k výške úroku), pretože tento úrok v takomto prípade je nulový a nie je možné ho (resp. jeho výšku) posudzovať či je resp. nie je vzhľadom na konkrétne okolnosti tohto právneho úkonu primeraný a tak v súlade resp. v rozpore s dobrými mravmi.

28. Veriteľ môže s úspechom uplatniť žalobu o vrátenie peňažných prostriedkov, ak svoj nárok vie preukázať. V spore o vrátenie peňažných prostriedkov má veriteľ ako žalobca bremeno tvrdenia, že dlžníkovi-žalovanej na základe uzatvorenej zmluvy skutočne poskytol finančné prostriedky v zmysle podmienok dohodnutých v zmluve. Ak veriteľ tieto skutočnosti nepreukáže, nemôže byť so svojou žalobou úspešný pre neunesenie dôkazného bremena. Až v prípade, že veriteľ preukáže poskytnutie peňazí, prechádza dôkazné bremeno na dlžníka, ktorý je povinný preukázať zaplatenie dlhu. Súd vykonal dokazovanie, ktoré navrhol žalobca, listinami, ktoré označil a pripojil k žalobe a taktiež vychádzal z tvrdení žalovanej. Aj keď žalobca súdu nepredložil jednoznačný doklad o tom, že pôžička žalovanej bola poskytnutá, súd vychádzal z tvrdenia žalovanej, ktorá uviedla, že jej bola poskytnutá pôžička, avšak nie v takej výške ako žalobca uvádza v žalobe t.j. vo výške 2680,32 eur. Žalovaná vo svojom podaní zo dňa 11.1.2011 jednoznačne uviedla, že jej bola poskytnutá pôžička, vo výške 1600,- eur. To že jej pôžička bola poskytnutá vyplýva aj z konania žalovanej, ktorá ju žalobcovi resp. právnenému predchodcovi žalobcu splácala až do roku 2013. Žalovaná počas konania, ani vo svojich písomných podaniach a ani vo svojej výpovedi nepoprela, že jej žalobca poskytol sumu 1600,- eur. Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Na základe takto vykonaných dôkazov súd dospel k záveru,

že žalobca resp. právny predchodca žalobcu žalovanej na základe zmluvy zo dňa 9.11.2011 poskytol finančné prostriedky vo výške 1600,- eur.

29. V ďalšom na posúdenie daného záväzkového vzťahu, na rozsah povinností žalovanej aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmysle citovaného zákona musí mať zmluva o spotrebiteľských úveroch písomnú formu a musí obsahovať v zákone taxatívne uvedené náležitosti. Zákon priamo sankcionuje absenciu určitých náležitostí, buď neplatnosťou zmluvy (písomnosť zmluvy) alebo stanovuje, že zmluva síce je platná, ale úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Tak je tomu i v prípade absencie údajov, o termíne konečnej splatnosti a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, a z tohto dôvodu tento spotrebiteľský úver treba považovať v súlade s ustanovením § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Spotrebiteľský úver zo zmluvy zo dňa 9.11.2011 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov aj preto, že neobsahuje správne údaje podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pretože táto je určená ako suma 2680,32 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je táto, pri výške mesačnej splátky 57,46 eur v počte 48 splátok, vo výške 2758,08 eur (48 x 57,46) a preto celková čiastka úveru bola vypočítaná nesprávne. V § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona o spotrebiteľských úveroch sa uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Z uvedeného je zrejmé, že povinnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa úpravy platnej v čase uzavretia zmluvy bolo aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom slová, výška, počet a termíny splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda tak k istine, ako aj k úrokom a iným poplatkom. Teda je jednoznačné, že v každej zmluve musí byť uvedená tak výška istiny ako aj úrokov a iných poplatkov, taktiež aj ich počet a termíny splátok. V danom prípade zmluva, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou obsahovala len výšku mesačnej splátky. Čo sa týka však výšky, počtu a termínu splátok úrokov, tento údaj v zmluve absentuje. Uvedenie v zmluve len výšky splátky ako takej nezahŕňa v sebe aj splnenie povinnosti uvádzať výšku splátky istiny, úroku a iných poplatkov t.j. takto nie je zrejmé aká časť splátky predstavuje istinu, úrok, poplatky a podobne, a zmysle § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch sa potom takýto spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zákon ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvádza i údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a tento údaj v zmluve musí byť uvedený a nie je možné, aby sa k tomuto údaju dopracovával účastník zmluvy výkladom alebo výpočtom, a keďže v zmluve je len údaj 11/2015, nie je zrejmý presný termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ poukázal žalobca vo svojom podaní na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. Y. H., súd konštatuje, že z takejto poznámky žalobcu nie je súdu zrejmé, na čo konkrétne chcel zástupca žalobcu poukázať. S ohľadom na okolnosti v prejednávanej veci, je záver uvedeného rozhodnutia neaplikovateľný, pretože smernici z ktorej toto rozhodnutie vychádza nie je možné ani po tomto rozsudku priznať ani priamy ani nepriamy účinok a tiež je potrebné vyhodnotiť nečlenenie splátok na istinu, úroky a poplatky ako neprijateľnú spotrebiteľskú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, pričom v konkrétnom správaní veriteľov sa to prejavuje v tom, že nielen do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky, dokonca aj vypracovaním samotnej amortizačnej tabuľky - je to veriteľ, kto po podpise zmluvy jednostranne určuje, aká časť bude použitá na splátku istiny a aká časť bude použitá na splátku odmeny veriteľa bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasiahnuť.

30. Zmluva o pôžičke teda neobsahuje zákonom určené údaje a úver treba považovať v súlade s ustanovením § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd za preukázané, že žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti tým, že poskytnutý úver riadne nesplácala. Žalovaná z dôvodu, že spotrebiteľský úver, ktorý jej bol poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 9.11.2011 sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak bola povinná vrátiť žalobcovi iba poskytnuté finančné prostriedky vo výške 1600,- eur, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, z ktorej sumy žalobcovi uhradila celkom 1129,33 eur. Na základe týchto skutočností a zákonných ustanovení by žalobcovi patrilo právo na zaplatenie sumy 470,67 eur spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšku istiny i spolu s uplatneným príslušenstvom (úrokom z omeškania) je potrebné žalobu zamietnuť.

31. Súd vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou i aplikujúc ust. § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa však ďalej dospel k záveru, že vo vzťahu k nesplatenému úveru (bez úrokov a bez poplatku) - istine došlo k jej čiastočnému premlčaniu. Z predložených všeobecných obchodných podmienok zo dňa 20.4.2011 (bod 6.2,6.4) vyplýva, že prvá splátka bola splatná dňa 20.12.2011 a ďalšie vždy do 20. dňa v mesiaci. Vzhľadom na skutočnosť, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov t.j. vo výške 1600 eur a vzhľadom na výšku splátky 57,46 eur ku dňu 20.2.2014 (poskytnutý úver vo výške 1600,- eur pri 57,46 eur mesačnej splátke je splatný za 27,8 mesiaca) nastala konečná splatnosť celého spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy zo dňa 9.11.2011. Dňa 26.10.2013 žalobca vyzval žalovanú k úhrade všetkých splátok. V tejto súvislosti súd poukazuje, že ak by aj týmto úkonom žalobcu resp. jeho predchodcu malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, čo žalovaná popiera, keďže medzi stranami nedošlo k dohode o možnosti veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, na dátume splatnosti splátok (splatných do 26.10.2013) sa však týmto nič nezmenilo, vyhlásením predčasnej splatnosti úveru by sa posunula len splatnosť tých splátok, ktoré by inak boli splatné neskôr, nie tých, ktoré boli splatné už pred vyhlásením predčasnej splatnosti. Vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná dňa 29.09.2016 právo na úhradu neuhradenej splátky splatnej pred 20.10.2013 (každá vo výške 57,46 eur) sa premlčalo, pretože k jeho uplatneniu na súde žalobca pristúpil až po uplynutí 3 ročnej lehoty (kedy si právo mohol uplatniť prvýkrát, nasledujúci deň (21. deň v mesiaci) po dni splatnosti splátky). A preto na základe uvedených skutočností súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie splátky vo výške 57,46 eur splatnej dňa 20.10.2013, 20.11.2013, 20.12.2013, 20.01.2014 a poslednej splátky vo výške 48,58 eur (zostatok dlhu) splatnej dňa 20.02.2014 (t.j. 278,42 eur ako 4 x 57,46 eur + 48,58 eur) a vo zvyšnej časti žalobu zamietol z dôvodu premlčania. Aj keď žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 11.1.2017 uviedla, že žalobcovi resp. jeho predchodcovi mala v októbri uhradiť sumu aj 12,62 eur, doklad o úhrade nepredložila a ani z výpisu z účtu ktorý predložila súdu skutočnosť, žeby mala žalobcovi resp. predchodcovi žalobcu v októbri 2013 plniť dlh zo zmluvy zo dňa 9.11.2011 v takejto výške nevyplyva. Žalovaná však bola názoru, že právo veriteľa, žalobcu je premlčaný vzhľadom na ust. § 107 Občianskeho zákonníka, pretože uplynula subjektívna dvojročná lehota, vzhľadom na okolnosti vyplývajúce z obsahu listiny predchodcu žalobcu zo dňa 26.10.2013, ktoré strana žalovanej považuje za odstúpenie od zmluvy, kedy sa zmluva od počiatku zrušuje a každý je povinný plniť druhej zmluvnej strane čo podľa takejto zmluvy dostal v režime bezdôvodného obohatenia. Súd však dospel k názoru, že zo strany veriteľa, právneho predchodcu žalobcu k odstúpeniu od zmluvy z jeho účinkami nedošlo. Zo znenia listiny predchodcu žalobcu nie je zrejmá vôľa účastníka zmluvy veriteľa, právneho predchodcu žalobcu od zmluvy zo dňa 09.11.2011 odstúpiť a preto k odstúpeniu od zmluvy zo dňa 9.11.2011 predchodcom žalobcu nedošlo a na premlčanie neprichádza aplikácia ustanovení Občianskeho zákonníka o premlčaní právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia.

32. Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku, vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine i na úhradu úroku z omeškania. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 8,50 % odo dňa 8.11.2013 zo sumy 1293,96 eur (z celého zostatku nesplateného úveru). Nakoľko uvedený vzťah medzi stranami bol posúdený ako občianskoprávny vzťah, i dojednanie ohľadne úroku z omeškania sa musia spravovať občianskoprávnymi ustanoveniami. Aj keď žalobca v žalobe tvrdil, že dňa 26.10.2013 úver zosplatal, nepredložil hodnoverný dôkaz o tom, že mu právo podľa ust. 565 Občianskeho zákonníka patrilo, t.j. že došlo medzi veriteľom, predchodcom žalobcu a žalovanou k takejto dohode o možnosti veriteľa žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a preto mu súd právo na úrok z omeškania v zmysle žalobného návrhu t.j. z nesplateného celého úveru nepriznal. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z., úroková sadzba v čase, keď sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojho peňažného záväzku (jednotlivých splátok) predstavovala výšku 0,25 % a žalovaná je tak povinná platiť úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne, ktorý súd žalobcovi zo sumy splátok a od času kedy sa žalovaná s plnením jednotlivých splátok dostala do omeškania priznal a vo zvyšnej časti uplatneného úroku z omeškania žalobu zamietol.

33. Lehotu na plnenie určil súd podľa ust. § 232 ods. 3 C.s.p. Podľa § 232 ods. 3 C.s.p, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Súd dospel k názoru, po posúdení jej zárobkových majetkových pomerov, nie je v možnostiach žalovanej, invalidnej dôchodkyne s dôchodkom vo výške 150,40 eur, od 16.03.2017 práceneschopnej s vyživovacou povinnosťou voči nezaopatrenému dieťaťu nar. v r. XXXX, splniť povinnosť uloženú jej týmto rozsudkom v lehote troch dní a určil žalovanej túto povinnosť splniť v splátkach s tým, že v prípade

omeškania jednej zo splátok, stane sa splatným celý dlh. Pri určení výšky mesačnej splátky súd prihlíadal na výšku peňažného plnenia a je toho názoru, že umožnením plnenia v splátkach v súdom určenej výške nebudú oprávnené záujmy žalobcu ohrozené.

34. O nároku na náhradu trov rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobe bolo vyhovené vo výške 278,42 eur čo predstavuje 21,52 %) a v časti o zaplatenie 1015,54 eur bola žaloba zamietnutá čo predstavuje 78,48 %. Súd žalovanej ako úspešnej v spore priznal nárok na náhradu trov konania 56,96 % (78,48 % - 21,52 %), pričom podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozsudku na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný.

Odvolanie môže podať intervenient, ak tvorí so stranou podľa § 359 nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. V ostatných prípadoch môže intervenient podať odvolanie so súhlasom strany podľa § 359. Lehota na podanie odvolania plynie od doručenia rozhodnutia intervenientovi.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul možno vykonať exekúciu na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu (§ 48 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).